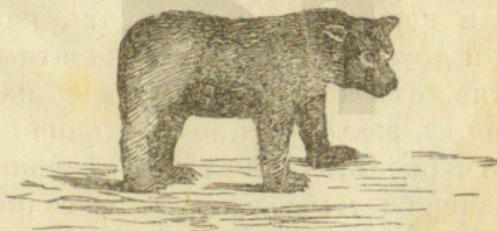

щото може изеднажъ да изяде двѣ овцы. Бон ся отъ огънъ, отъ куче и отъ человѣка, въ зимѣ, принужденъ отъ гладъ, впуша ся и върху него. Търпи гладъ, а не и жядностъ, за това побѣснява, като куче-то; има най-тънко обоняніе, та затова ся не хваща лесно. Кожята му е дѣбра за кожухы, защото не бере вѣшки. Женската ся газва *вѣлцицж*, остава непразна три и половина месеци, и ражда 5—9 вѣлчета, които кърми нѣколко дни и послѣ тъ учи да ядатъ мясо, кое-то тя по-първѣ сджав-ква. Вѣлци-ти живѣятъ 15—20 год.

МЕЧКА.

Тя е два вида: морска и суха. Суха-та е чѣрвеникава или чѣрна и бѣла; чѣрвеникава-та ся намира въ Ал-пы-ты, а чѣрвата въ сѣверни-ты лѣсове на Европѣ и Америкѣ. Очи-ти ѝ сѫ по-малки отъ колко-то на вѣлка; носъ по-дебель, ноздри най-широки и валчястъ, опашка къса, тѣло дебело и безобразно, дѣлги космы на сичко-то гѣло; може да върви па прѣдни-ты си крака, храни сѧ съ овоція, сѣмена и кореніе, много обича меда. Руска-та е мясоядна. Мечка-та живѣе сама въ пещери и въ крубы на стары дѣревета; а като ненамѣри таково място, направи си жилище отъ връшинакъ, тревж и калъ. Частъ отъ зимж-тѣ преминува безъ хранѣ, до-